

INTELEKT FORMATIVNE TEHNOLOGIJE

Formativna tehnologija se je komaj začela razvijati, ker pa omogoča regulacijo temne snovi, utegne v prihodnosti spodbuditi nastanek številnega izjemnega močnega in učinkovitega orodja; upajmo, da takega, ki bodo ljudem koristilo in jim pripomoglo k razvoju. Naše raziskave kažejo, da pri fizikalnih zakonitostih formativne tehnologije sodeluje intelekt, ki onemogoča njeno napačno uporabo.

KAJ JE FORMATIVNA TEHNOLOGIJA

Formativna tehnologija je veda o načinih izdelovanja predmetov s katerimi lahko vplivamo na biopolje. Z izrazom predmeti mislimo na regulatorje biopolja, ki zmanjšujejo stopnjo entropije v biopolju okolice in v auri, ki je biopolje našega telesa.

Regulatorji biopolja učinkujejo zaradi svoje oblike, ki je vidna pri teh predmetih navzven, in zaradi oblike, ki se kaže v mikrostrukturi materiala, iz katerega so izdelani. Učinkuje torej samo njihova oblika (forma), ki jo ima predmet na makro in mikroravni – od tod torej izraz »formativna tehnologija«, ki ga je skoval hrvaški duhovni učitelj in pisatelj Adrian Kezele.

Vse predmete, tudi naše telo, obdaja energijsko polje. Običajne predmete obdaja majhno energijsko polje, samo nekoliko večje od samega predmeta. Regulator biopolja pa je predmet, ki se razlikuje od drugih predmetov po velikosti energijskega polja, ki ga obdaja, saj je to več tisočkrat večje od njega.

Energijsko polje okoli predmetov imenujemo biopolje ali v jeziku fizike – temna snov, ki so jo vpeljali kozmologi, ker je masa vidnega vesolja premajhna, da bi zagotavljala dovolj velik gravitacijski privlak. ***Ugotovili so, da temna snov obdaja vsako običajno snov,*** tudi zvezde in galaksije. Temne snovi ne moremo videti, saj ni iz svetlobe, ima maso, ki je veliko večja od mase vidnega vesolja, vendar je z našimi napravami ne moremo meriti. Z radiestezijsko metodo pa lahko merimo biopolje.

Regulatorji biopolja so predmeti, s katerimi lahko uravnavamo temno snov. Občasno se uporablja zanje tudi izraz generatorji biopolja, ki pa ni pravilen, ker temne snovi – vsaj tako menim - ne moremo generirati, tako kot na primer električni generatorji generirajo električno energijo; lahko jo le reguliramo, spreminjamo njene lastnosti, zato »regulatorji«.

KAJ SO SIMBOLI

Zakaj učinkujejo oblike regulatorjev biopolja tako daleč v prostor, oblike drugih predmetov pa ne? Razlike v učinkovanju izhajajo iz simbolov, vdelanih v regulatorje biopolja, ali pa so te naprave že same oblikovane kot simboli.

Vprašanje je, kateri predmeti in krivulje so simboli in kateri ne? Odgovor je enak. Predmeti, ki imajo energijsko polje veliko večje od svoje fizične velikosti, so simboli, predmeti, ki imajo energijsko polje le malo večje od njih samih pa so običajni predmeti.

Veliko auro imajo tudi vse žive stvari, ljudje, živali rastline in rudnine, in sicer zato, ker imajo dušo ali notranjo vsebino, ki jo imenujemo informacija. Informacije odpirajo prehode v druge

prostorske dimenzije, povezanost s temi dimenzijami pa povečuje auro predmeta. **Simboli so oblike, ki imajo svojo notranjo vsebino.**

Proučevanje simbolov je v prvi polovici prejšnjega stoletja znanstveno utemeljil švicarski psiholog Carl G. Jung. Po Jungu je nezavedni del človekove psihe zmožen porajati simbole. V njem nastajajo arhetipi, podedovani vzorci čustvenega in mentalnega vedenja. Simboli pa so vsebine arhetipov, izraženi slikovno.

Jung je ugotovil, da arhetipi izredno vplivajo na posameznika. Oblikujejo njegova čustva ter njegov duhovni in etični nazor; vplivajo na njegov odnos do drugih, s tem pa navsezadnje na njegovo celotno usodo. Vedel je, da so arhetipski simboli v posamezniku razvrščeni po vzorcu celostnosti in da ustrezno razumevanje teh simbolov lahko učinkuje zdravilno.

Z lastnimi raziskavami smo ugotovili, da se okrog vsakega simbola širi biopolje, na človeka pa učinkujejo simboli tako, kot je ugotovil Jung. Pri tem pa ni potrebno, da bi človek gledal v simbol, niti da bi zanj vedel. Za učinkovanje simbola zadostuje, da je človek v njegovem biopolju.

Simboli so lahko *enodimenzionalni*, takšne so krivulje z dvema prostima koncema, na primer spirala v obliki črke »S«, *dvodimenzionalni*, to so krivulje, ki se sklopijo na svojem začetku, na primer elipsa in *tridimenzionalni*, takšna so geometrijska telesa, na primer piramida.

S preskušanjem smo ugotovili, da učinkuje več simbolov skupaj močnejše kakor en sam. Prav tako učinkujejo močnejše dvodimenzionalni simboli kakor enodimenzionalni, še močnejše pa tridimenzionalni. Po teoriji strun poznamo vsaj deset prostorskih dimenzij in čas. Iz tega lahko izpeljemo, da bi večdimenzionalni simboli utegnili učinkovati najmočnejše. Prav zato smo naredili tridimenzionalni simbol, ki se je spreminjal v času, torej tri dimenzije in čas, in res, ta simbol je bil učinkovitejši od vseh.

Po obliki so lahko simboli *iz enega znaka* - vsebujejo samo eno sliko ali figuro, lahko pa *fraktalni*, pri tem se ista oblika neprenehoma ponavlja, tako kot pri fraktalih v geometriji. Fraktalni simboli so učinkovitejši od tistih iz enega znaka.

Učinkovitost simbolov je odvisna tudi od snovi iz katere so. Simboli iz kovine in rudnin so učinkovitejši od narisanih na papir. Najučinkovitejši si simboli iz zlata, še učinkovitejši so simbole iz kovin, ki v mikrostrukturi hranijo zapise o svoji vsebini.

Najučinkovitejši simbol bi bil večdimenzionalen, fraktalen, z zapisom v svoji mikrostrukturi in izdelan iz zlata.

PRAVILA ZA IZDELAVO REGULATORJEV BIOPOLJA

Simboli v regulatorjih so lahko narisani na papirju, izdelani iz kovine, lahko so zelo majhni ali pa zelo veliki. Če so simboli zelo veliki ni nujno, da so izdelani iz nepretrgane krivulje. Lahko so iz kamnov, postavljenih v vrsto v določeni razdalji. Energijsko polje obdaja vsak kamen. Lik iz kamnov v vrsti bo še vedno učinkoval kot simbol, če bo razdalja med kamni manjša od velikosti energijskega polja vsakega kamna.

Če ima regulator biopolja več simbolov, je zelo pomembno, kako so ti vdelani v napravo. Nikakor ne morejo biti nametani kar tako. Jung je dejal, da morajo biti razvrščeni po vzorcu celote. O razvrščanju teh simbolov je več pravil, vendar je najpomembnejše, da so simboli razvrščeni skladno s svojo rotacijo.

Vsak simbol ima svojo rotacijo. Ko jih združujemo, morajo biti postavljeni tako, da so rotacije usklajene. Predstavljajmo si, da je vsak simbol zobato kolo. Postaviti jih moramo tako, da se bodo vsa kolesa vrtela, in ne tako, da se bodo polomila.

Vsak simbol ima določeno jakost energije. Če so postavljeni v nizu, potem mora energija niza naraščati, sicer se lahko potenciali v sistemu seštevajo in odštevajo in na koncu ne dobimo nič.

Če se nam zgodi, da se v sistem prikrade kakšen simbol, ki to ni, pomeni, da gre za obliko, ki ima visoko entropijo, torej majhno polje, potem nam tak element poruši harmonijo v izdelku; tak predmet ne bo več regulator biopolja, ker bo imel zelo majhno energijsko polje. Pred izdelavo takih naprav je treba preveriti vse elemente in tistega, ki ne ustreza, odstraniti.

Vsekakor pa mora biti postavitev elementov regulatorja v sistemu usklajena s kozmičnim redom. Kozmični red je povezan z intelektom in z življenjem.

Najprej je bila zavest. Zavest je resnica o obstoju in nosilka življenja. Takoj ko je iskra zavesti navzoča, se okrog nje oblikujejo ustrezne življenjske možnosti in se porodi življenje. Zavest in življenje sta neločljiva. Včlenjena sta v temelje stvarjenja. Iz zavesti se oblikuje intelekt, ta pa oblikuje kozmični red. Ne življenja, ne intelekta ne moremo ustvariti, ker sta obstajala že ob nastanku vesolja. Po svojih možnostih ju lahko le upravljamo.

Kozmični red je torej že v vsakem človeku in se izraža z njegovo intuicijo. Intuicija pa je spretnost, ki si jo je mogoče pridobiti. Če vemo, da je, ji lahko prisluhnemo: sprva jo slišimo slabo, vendar postaja pri večkratnem poslušanju izrazitejša in pri neprenehnem urjenju jo lahko že začutimo in nadzorujemo. Pri projektiranju regulatorjev biopolja lahko začutimo ali z radiestezijsko metodo izmerimo, kaj je prav in kaj ni.

In kaj se zgodi, če kljub temu projektiramo narobe? Intelekt kozmičnega reda je postavil zakonitost, po kateri ni mogoče izdelati regulatorja biopolja, ki bi imel slabe lastnosti in zelo veliko energijsko polje. Če projektiramo narobe, v sistemu entropija naraste, motnje zaidejo v informacije in prehodi med dimenzijami se zaprejo, zato dobi tak predmet zelo majhno polje, komaj kaj večje od svoje velikosti. *To je prvi primer ko v sistem regulatorja vstopi intelekt*, da bi zavaroval življenje.

Pred časom smo poslušali polemiko o slovenskem grbu, v kateri so avtorja obtožili, da je naredil slab grb, ki učinkuje čez celo Slovenijo. Ta obtožba je bila krivična in strokovno nevzdržna. Grb ima v resnici ugodno energijsko polje, vendar tudi če ga ne bi imel, bi bilo tako polje komaj kaj večje od njegove velikosti. Simboli delujejo le v območju svojega polja, zato centimeter ali dva veliko kaotično polje grba na dokumentih ne bi moglo škodovati na območju celotne države.

INFORMACIJE IZ BIOPOLJA SE ZAPIŠEJO V STRUKTURO MATERIALA

Vsak simbol iz snovi ima obliko, ki je nosilka informacije o vsebini simbola, hkrati pa je narejen iz snovi v katero se zapišejo informacije iz biopolja okolice v trenutku, ko ta snov prehaja iz tekočega stanja v trdno agregatno.

Pred leti smo naredili tale fizikalni poskus: ulivali smo kovino v ugodnem biopolju in pod istimi pogoji enako kovino, vendar v neugodnem biopolju. Obe strukturi smo opazovali pod mikroskopom pri 500 - kratni povečavi. Dobili smo dve povsem različni sliki. Informacije iz biopolja so se zapisale v mikrostrukturo kovine in bile vidne na fizični ravni.

To pomeni, da se v mikrostrukturo kovine zapišejo tudi neugodne informacije. Če izdelamo simbol ustrezne oblike, iz katere izhaja ugodna informacija, narejen pa je iz kovine iz katere strukture izhaja neugodna informacija, je popolnoma jasno, da nastane neskladje med vsebinama oblike in njene mikrostrukture. Tako se oslabi učinkovitost simbola, in če ta ni dovolj stabilen, se poruši še njegovo biopolje - postane majhno in kaotično, oblika preneha biti simbol.

Po tej ugotovitvi smo pričeli izdelovati vse regulatorje biopolja po postopku ulivanja kovine v ugodnem biopolju. Zapisi informacij biopolja v kovini se dajo meriti tudi z radiestezijsko metodo, veliko preprosteje, hitro in poceni. Ugotovili smo, da se v material zapišejo vsi odtenki informacij. Zapis je trajen in izbrisati ga je mogoče samo z vnovičnim taljenjem kovine.

Pozneje smo pri razvijanju naših naprav uporabljali le radiestezijsko metodo preverjanja. Kaj natančno se dogaja v kovini, da sprejme zapise iz biopolja okolice pa nismo ugotavljali, na to bodo morali odgovoriti fiziki, ko bodo začeli raziskovati to področje.

Z radiestezijsko metodo ne znamo poiskati vseh informacij, ki so zapisane v biopolju. Lahko poiščemo le »fizikalne lastnosti informacije«. Za lažje razumevanje: zgolj z opazovanjem človeka ne moremo ugotoviti kaj se skriva v njegovi duši, lahko pa izmerimo njegovo višino, težo, krvni tlak itn. Po enaki analogiji lahko biopolju izmerimo vsaj deset energijskih lastnosti, med njimi tudi jakost energije in čistost biopolja.

V naši auri se oba parametra, jakost in čistost polja nepremehoma spreminjata. Jakost polja narašča pri telesnih naporih, pri bolečinah, v komi in se zniža ko gremo spat. Tudi čistost biopolja naraste ob umskih naporih in se zniža pri sproščujoči telesni dejavnosti. To pove, da ni prav, če je v okolici neprenehoma visoka jakost energije in zelo čisto polje. Ob teh ugotovitvah je postalo jasno, da bi morali imeti regulatorji biopolja možnost za uravnavanje obeh parametrov.

Ko še nismo izdelovali naprav z ulivanjem sestavnih elementov v biopolju, so imele te naprave nizke vrednosti jakosti in čistosti biopolja in z uporabo izdelkov ni bilo težav. Z ulivanjem kovine v biopolju pa smo teoretično pričakovali, da se bodo te vrednosti še izboljšale, predvidevali smo, da bi bile lahko tudi previsoke.

S konstrukcijsko spremembo smo sicer znali znižati jakost energije v polju, prav tako čistost polja, vendar le linearno. Taka sprememba bi prinesla le nižjo ali višjo jakost polja, nikakor pa se naprava ne bi mogla prilagajati posameznikovim trenutnim potrebam.

Potem se je zgodilo nekaj nepričakovanega. Novi regulatorji biopolja, z elementi ulitimi v polju, so kar sami dobili lastnost uravnavanja jakosti energije in čistosti polja, in to v širokem razponu. Naprava se je samodejno prilagajala trenutnim potrebam vsakega posameznika, ki je bil v njenem polju. Fizično dejavnemu se je energija v auri povečala, spečemu pa zmanjšala, čeprav sta bila oba v istem polju. *To je bil drugi primer, ko je v sistem regulatorja biopolja vstopil intelekt*, z namenom, da bi zavaroval življenje.

Novi izdelki, uliti v biopolju so dobili tudi drugačno oblikovano polja. Polje ni bilo več kroglasto, dobilo je prostorsko obliko osmice. Poimenovali smo jo »kodno jedro«. Polje se oblikuje po obliki in lastnostih simbolov vdelenih v regulator.

Fiziki so z enačbami prehodov z obratom izračunali, da je mogoče raztrgati tkanino prostora in tako ustvariti prehode med dimenzijami. Ugotovili so, da se tkanina prostora lahko trga v vseh dimenzijah tudi v našem vesolju. Če matematične enačbe spremenimo v grafično obliko, vidimo, da ima predel prostora, ki je zajet v trganje, prostorsko obliko osmice. O tem smo že pisali v članku *Biopolje in fizika*, (Aura št.206, november 2006 in Aura št. 207, december 2006).

Fiziki so torej potrdili obstoj vrat za prehajanje informacij skozi območja, še več, izračunali so, da imajo prostorsko obliko osmice, podobno kot kodno jedro našega izdelka. Regulator biopolja z usklajenimi informacijami med njegovo obliko in mikrostrukturo učinkuje kot vrata, prehod v druge prostorske dimenzije.

Ta vrata si lahko predstavljamo kot membrano, ki je bolj ali manj propustna za informacije. Najboljša je propustnejša membrana, ta odpira na vseh ravneh, ki jih štejem po avtorici *Barbari Ann Brennan*, ali v jeziku fizike, ki odpira v več drugih prostorskih dimenzij.

Naše raziskave so pokazale, da postaja intelekt formativne tehnologije kompleksnejši, če regulator biopolja odpira prehode v več prostorskih dimenzijah.

SLEDOVI FORMATIVNE TEHNOLOGIJE V ARHEOLOGIJI

Iz spoštovanja do naših prednikov je treba povedati, da formativne tehnologije nismo odkrili mi, v našem času jo le znova odkrivamo. Naši predniki so imeli na tem področju več znanja, za zdaj se lahko od njih le učimo.

Minojci so izdelovali regulatorje bioplja za varovanje palač, ki niso bile postavljene na geomantičnih točkah. Veliko teh naprav je v arheološkem muzeju v Herakleionu. Poznali so kodno jedro, polje, ki odpira prehode v druge prostorske dimenzije. Na vsaj petih grških otokih so postavili velika energijska polja, z njimi so uravnavali vreme in potrese. V minojski palači Phaistos je peč za taljenje bron, postavljena na geomantični točki. Minojci so izdelovali vse predmete iz bron in keramike v ugodnem biopolju. To znanje se je preneslo še v Antično Grčijo in pozneje v Antični Rim. Tako izdelani predmeti so v vseh arheoloških muzejih z eksponati iz Antične Grčije, tudi v tolminskem muzeju.

V arheoloških muzejih na Rodosu in Samosu so regulatorji biopolja, ki so bili izdelani v treh prostorskih dimenzijah in so se spreminjali v času. Izdelali smo natančno repliko takega regulatorja z Rodosa in ugotovili, da je zelo učinkovit. Menim, da so ga uporabljali na morju za umirjanje neviht.

Na ozemlju bivše antične Grčije kar mrgoli zgledov uporabe formativne tehnologije. Vse palače, amfiteatri, svetišča, prizorišča olimpijskih iger, asklepioni in utrjena antična mesta so bili postavljeni na geomantičnih točkah.

FORMATIVNA TEHNOLOGIJA NAŠIH PREDNIKOV

Naši slovenski predniki, ki so živeli pod Krnom v bronasti dobi, so naredili megalitski krog, pravi stroj iz kamna; uporabljali so ga za zdravljenje ljudi in živali ter za uravnavanje vremena. Več o tem je bilo napisano v članku *Megalitski krog pod Krnom* (Aura št. 275, avgust 2012).

Arheološke najdbe dokazujejo, da so tovrstno duhovno znanje poznali tudi predniki Slovencev, danes jih imenujemo Veneti. Na območju severovzhodne Italije in zahodne Slovenije so našli na stotine predmetov z napisi, ki jih datirajo v 5. stoletje pred našim štetjem. V kraju Ateste, ali Este pri Padovi so našli bronaste pisarske tablice, ki so se uporabljale kot abeceda za učenje venetske pisave. Uporabljali so izvirne črke, podobne antični grški pisavi.

Arheologi so skušali prebrati te stare napise že pred prvo svetovno vojno, vendar ni šlo, ker so jih brali v Italijanščini in Nemščini. Pred drugo svetovno vojno so nekateri Venetologi menili, da so izdelali te napise predniki Slovencev, in ker to v tistem času ni bilo najbolj zaželeno, se je nekaj predmetov »izgubilo«. Kljub temu jih je ostalo še dovolj, in samo zaradi genialnosti gospoda Mirka Škibina iz Nove Gorice, ki je prebral vse napise s pomočjo stare slovenščine, lahko danes občudujemo duhovno znanje naših prednikov. Objavil jih je v knjigi *Veneti so bili Slovenci in Sloventje*. Z avtorjevim dovoljenjem navajamo nekaj povzetkov.

Duhovno bogastvo, ki se skriva v nekaterih napisih na žarah, me je navdalo s ponosom, zato objavljamo nekaj zgledov. V knjigi so v venetski pisavi, vendar jih navajamo napisane v latinici:

- UK ONA GALI KO NOSI. Smisel: Uk ona razgalja ko ga prinaša.
- MOLOT EN , NO, NIJA. Smisel: Pokojni bi moral moliti enega, no, a ga ni.
- UK O EN NOT U NAS. Smisel: Vse znanje o Enem je skrito notri v nas.
- KO VOJ TO. Smisel: Tisti, ki ve, ki pozna misterij je sedaj tu, v žari.
- PR IS. Smisel: Pokojni v tej žari je pri Izidi.

Iz številnih napisov lahko razberemo, da so naši predniki častili boginjo Izido, ki so ji rekli IZ ali IS in boga sonca Reja, imenovali so ga ATA. V Atesteju je bilo svetišče posvečeno boginji Izidi. Imelo je srednje visoke kamnite stebre, piramidaste oblike, z napisi, in ravnim zaključkom na vrhu. Venetski svečeniki so se šolali v Egiptu, tedanjem intelektualnem središču sveta, od tam so prinesli ne le čaščenje istih bogov, temveč tudi izjemno duhovno znanje.

Za naše raziskave je zanimiva tudi bronasta posoda, ki so jo izkopal leta 1886, v kraju Idrija pri Bači, občina Tolmin. Hrani jo narodni muzej na Dunaju. Na njej je v venetski pisavi napisano:

TI LE JAZ BI VEN A BI VROČA BILA. Smisel: Na posodo so z uganko zapisali čemu so jo uporabljali, v njej so vreli vodo. Kipeča voda je ta, ki bi šla ven, ko bi postala vroča.

VENETSKI DISK

V Narodnem muzeju v Atestinu je okrogel disk s premerom 13 cm, z luknjo v sredini. Prikazan je na sliki 1. Prvotnega diska danes ni več, kar vidimo, je samo njegova po odtisu narejena kopija. Takšna oblika je bila v Starem Egiptu sončni disk, simbol boga Reja.

Pri venetskem sončnem disku je očiten vpliv kulture Starega Egipta in to lahko ugotovimo tudi po njegovih dimenzijah. Ko so Egipčani oblikovali nakit, so uporabljali dimenzije izpeljane iz »kraljevega lakta« (523 mm), vendar v razmerju, ki znaša 1,4142. To razmerje dobimo, če krogu včrtamo kvadrat, temu kvadratu pa znova včrtamo krog. Če »kraljevi laketi« delimo s tem razmerjem štirikrat, dobimo dimenzijo 130,7 mm, to pa je zelo blizu premera našega diska, 130 mm.

Za primerjavo: bronasta posoda iz Idrije pri Bači je imela premer 135 mm. Če pa tako deljenje ponovimo sedemkrat dobimo 46,2 mm, omenjena posoda je bila visoka 45 mm. Veneti so na to posodo kar napisali, čemu je rabila, kaj pa so napisali na disk? Tudi to skrivnost je razvozlal Mirko Škibin.

Slika 1: Venetski disk z napisi v Slovenščini, star približno 2500 let, je v Narodnem muzeju v Atestinu.

Na disku so štiri napisi, ki se berejo proti luknji v sredini, in od luknje proti obodu diska. Vsi štiri napisi so enaki. Pri branju pa izbiramo določene skupine črk, ki jih beremo skupaj. Venetska abeceda je že objavljena v omenjeni knjigi, zato bomo tukaj objavili le besedilo, ki je napisano v latinici. Vodoravna napisa se prebereta tako:

JE IZ TA TI (luknja) JE I ZAD ATA

Smisel: IZ je boginja Izida, ATA pa je sončni bog Re; luknja ponazarja prehod, vrata med dimenzijami. Torej napis v tej smeri torej pomeni, »tukaj je IZ naša mati, na oni strani pa je naš oče, bog Nebes in Zemlje. Dobili smo razlago stvarstva, ki ustreza našemu verskemu pojmovanju tostranstva in onstranstva, in hkrati najnovejšim ugotovitvam fizike o večdimenzionalnem vesolju.

Toda neverjetno. Mirko Škibin je prebral napise tudi v nasprotni smeri, se pravi nazaj.

TI ATA SIJ JE (luknja) TA TEŽ I JE

Napis pomeni: Če ti je dan sij očeta (Reja), potem tudi veš, da je ta predmet pred tabo TEŽ.

KAJ JE TEŽ?

Funkcijo venetskega diska smo preverili z modelom. Izdelali smo repliko iz bron, ulito v ugodnem biopolju. Nastal je regulator biopolja s premerom učinkovanja 300 metrov, ki je bil bolj kakovosten, kot je bilo mogoče pričakovati. To pomeni, da napis na plošči izboljša energijske lastnosti predmeta.

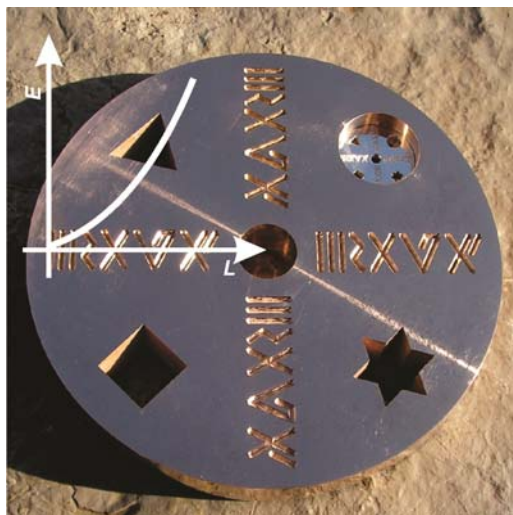
Kot smo že zapisali, imajo regulatorji biopolja veliko energijsko polje, zato jih obdaja več temne snovi; ta snov pa ima maso, ki je sicer ne moremo stehtati, vendar je taka naprava absolutno gledano, zelo težka. To so naši predniki vedeli, zato so tak predmet imenovali TEŽ in ne TEŽAK, ker njegove teže ni bilo mogoče stehtati. **Veneti so regulator biopolja imenovali tež.** Iz številnih napisov na predmetih iz tega obdobja lahko vidimo, da so poznali tudi biopolje. Poimenovali so ga VAN, nekaj, kar je zunaj tridimenzionalnega prostora, nekje zunaj (ven), čeprav tu.

Zelo lepo izbrani besedi za zahtevna pojma, za vsakega so porabili le tri črke. Jezik se razvija tako, da za vsakdanje in samoumevne pojme porabi manj črk; to nakazuje, da sta bila za Venete tako »tež« kot »van« nekaj vsakdanjega.

KAKŠEN NAMEN IMAJO ČRKE NA VENETSKEM DISKU?

Naši izsledki so pokazali na črke venetske abecede. Ugotovili smo, da imajo vse črke v tej abecedi zelo veliko energijsko polje, to pa za latinico ne velja. Iste črke so hkrati tudi simboli, primerni za vdelavo v regulator biopolja. Napisi so črke, razvrščene v nizu. Ponovino: če se postavi tak niz simbolov na regulator biopolja, mora njegova energija naraščati, sicer bi se potencial odšteval in naprava ne bi delovala.

Meritve jakosti energije vseh črk v nizu, so pokazale, da ima vsaka naslednja črka večjo jakost energije kakor prejšnja. To je prikazano v diagramu na sliki 2.

Slika 2: Fraktalna izpeljava diska. Na venetski napis je položen diagram, ki prikazuje naraščanje jakosti energije od začetka do zadnje črke v nizu.

To pomeni, da vsebina napisa za funkcijo izdelka sploh ni pomembna, saj učinkovanje naprave omogočajo le pravilno postavljeni simboli, ki so hkrati črke. Ti simboli zagotavljajo eksponentno naraščanje energije z oboda diska proti luknji in nasprotno, iz luknje proti obodu.

Naši predniki bi lahko izbrali tudi druge simbole, na primer različne spirale, ki so jih v tistem času poznali v antični Grčiji. Prav tako bi učinkoval regulator, vendar so raje izbrali venetsko pisavo. Z njo so nam, daleč v prihodnost, predali še svoje znanje, kot bi vedeli, da ga bomo potrebovali.

REGULATOR BIOPOLJA SONČNI DISK

Ugotovitve so pokazale, da je venetski disk primeren temelj za izdelavo še boljšega regulatorja biopolja. Kako ga nadgraditi?

Iz venetskega diska je treba najprej narediti fraktalni simbol. Njegova oblika je okrogla, zato se bo fraktalna slika ponavljala v krogu, tako kot kaže slika 2. V krog na prvi četrtini diska lahko znova narišemo iste simbole. Dobili smo fraktalni simbol, ki močnejše čisti polje. Čistejše polje odpira prehode v druge prostorske dimenzije, to pa omogoča izdelavo učinkovitejšega izdelka.

V članku *Megalitski krog pod Krnom* smo pisali, da se s pravilno postavitvijo piramid v regulator biopolja lahko zdravi bolezni, tako, da se izbriše entropija bolezni z enako, vendar nasprotno vrednostjo sintropije.

Slika 3: Regulator biopolja »Sončni disk«.

Za pravilno delovanje je bilo treba elemente razvrstiti po vzorcu celotnosti, tako kot je predvideval Jung. K ustreznemu razumevanju simbolov in kakovosti izdelka pa je veliko pripomogla intuicija gospe Marije Cetina. Na venetski disk smo postavili tri stebre v obliki piramide, s kroglo na vrhu, in tako je nastal regulator biopolja *Sončni disk*, prikazan na sliki 3. Regulator zdravi manjše zdravstvene težave, večje pa ublaži. Naša doslej najbolj kakovostna naprava pa ne bi mogla učinkovito delovati brez intelekta.

INTELEKT SONČNEGA DISKA

Vsaka bolezen povzroča v naši auri neko stopnjo neurejenosti ali entropijo neke vrednosti. Nasprotna vrednost entropije je sintropija, ki je le fizikalni izraz za urejenost ali ravnotežje.

Ko je biopolje dovolj čisto, začne zdraviti bolezn. Za zdravljenje bolezn je treba narediti napravo, ki ima prav nasprotno vrednost sintropije, kot znaša entropija bolezn, tako se doseže interferenčni minimum in bolezen se izniči.

Tak, sistem bi lahko nastavili ročno, toda takoj ko začne učinkovati, se bolezen ublaži, njena entropija se zmanjša in sistem je treba nastaviti na novo. Taka naprava ne bi imela velike praktične vrednosti. Ko smo sestavili Sončni disk, smo ugotovili, da regulator kar sam nastavlja sintropijo, glede na vrednost entropije bolezn. Pri tem ne potrebuje ne električnega napajanja, ne računalnika, vse opravi intelekt formativne tehnologije, ki se je vselil v sistem. **To je že tretji primer, ko je v sistem regulatorja vstopil intelekt**, da bi zdravil.

Pri manjših zdravstvenih težavah naprava izniči entropijo bolezn v nekaj urah. Tako izničenje bolezn seveda ni mogoče, ne da bi se sočasno vzpostavilo energijsko ravnotežje v auri, po vseh parametrih. Vse to poteka hkrati, iz aure se očisti slaba energija, čustveni zapisi, priseski, uroki, življenjska moč se normalizira, poveča se gostota biopolja in normalizira jakost energije v sistemu.

Vse to se lahko preveri z radiestzijsko metodo, in po meritvah sodeč bi moral biti tak človek zdrav. Vendar ni tako. Če bi zdravljenje začasno opustili, bi se sistem spet začel rušiti, vendar ne toliko kot prej, to pa zato, ker se organizem še ni toliko okrepil, da bi sam ohranil že doseženo ravnotežje.

Tudi to vprašanje je rešila naprava sama. Sočasno s tem poteka na globlji ravni še en proces. Vsaka bolezen ima neko moč. Naprava lahko zdravi bolezen, če je njena moč večja od moči bolezn. Ko začne naprava zdraviti, učinkuje z določeno močjo. Sočasno s prvo fazo zdravljenja – vzpostavitvijo energijskega ravnotežja in izničenjem bolezn po interferenčnem minimumu -, se nadaljuje druga faza. Naprava še vedno deluje z neko močjo, neprenehoma vzdržuje sistem uravnotežen, dokler se ta toliko ne okrepi, da se lahko vzdržuje sam, brez zunanje pomoči. Druga faza traja približno desetkrat dlje kakor prva. **To je četrti primer, ko je v sistem regulatorja vstopil intelekt**, z namenom zdraviti.

Meritve so pokazale, da naprava ne zdravi bolezn z vso močjo, četudi tako moč ima, temveč le z dvetretinjsko. Tudi ta program se je vgradil samodejno, kot sestavni del kozmičnega ravnotežja. Naprava zdravi tako, da vzdržuje imunski sistem v delovanju in tako telesu pomaga ohraniti neko sposobnost samozdravljenja. Če je bolezen močnejša kakor zmogljivost naprave, pa naprava zdravi z vso močjo. **To je peti primer, ko je v sistem regulatorja vstopil intelekt**, da bi zdravil.

Sončni disk nima dovolj moči za zdravljenje hujših bolezn, prav tako tudi ne za zdravljenje več ljudi hkrati, zato učinkuje tako, da zdravi samo eno osebo toliko časa, dokler ne dokonča celotnega procesa zdravljenja. Naprava zaznava lastnikove miselne procese, zato ve kdo je član družine. Ko pride naprava v družino, sama ugotovi, kdo je najbolj bolan, in prične zdraviti. Vedno izbere pravično, najbolj bolnega v družini, nikoli se ne zmoti, in ne zdravi sosedov. Ko konča zdravljenje pri najbolj bolnem, na to osebo preneha delovati in samodejno izbere naslednjega člana družine - tistega, ki najbolj potrebuje zdravljenje. **To je šesti primer, ko je v sistem regulatorja vstopil intelekt**, da bi zdravil.

Naprava uboga lastnikove miselne ukaze in usmeri zdravljenje tudi na drugo osebo, ki jo določi lastnik. Mogoče jo je aktivirati tudi na več tisočkilometrski razdalje in ji ukazati naj zdravi nekoga, ki je tudi na tisoče kilometrov oddaljen od naprave. Lastnik jo lahko aktivira

tudi s fotografijo osebe, če to fotografijo položi na napravo. Tudi te naloge naprava ne bi zmogla brez intelekta, zato smo našli skupaj *sedem primerov, ko je v sistem regulatorja vstopil intelekt.*

Formativna tehnologija prihodnosti nam bo omogočila izdelovati pametne naprave za zdravljenje, ki bodo delovale skladno s kozmičnim redom. Imele bodo intelekt, ki se bo vzdrževal sam, in ne bo potreboval ne električnega napajanja ne računalnikov, ne bo pokvarljiv, bo večer. Ko se bo začela znanost razvijati tudi v to smer, se ji bodo z uravnavanjem temne snovi odprle neslutene možnosti za razvoj. Formativno tehnologijo so utemeljili že naši predniki pred več tisoč leti, mi imamo njihove gene, njihov praspomin, ki se nam razodeva z intuicijo, vse je tu, je bilo vedno tu, samo izbrati moramo pravo pot. UK O EN NOT U NAS.

2.1.2013

Franc Šturm